

Sygn. akt X K 966/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata DREWİN

Protokolant: Jacek Tymendorf, B. F.

po rozpoznaniu w dniach: 20 listopada 2013 roku, 3 stycznia 2014 roku, 10 stycznia 2014 roku

sprawy:

1. **A. N.**, syna F. i Gizelli z domu H., urodzonego (...) w B. (Węgry),

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 listopada 2013 roku w W. przy Placu (...) wdarł się na dach budynku Ministerstwa Gospodarki, a następnie wbrew żądaniu osoby uprawnionej, gmachu tego nie opuścił,

to jest o czyn z art. 193 k.k.

2. **G. D. W.**, syna G. E. z domu S., urodzonego (...) w B. (Węgry)

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 listopada 2013 roku w W. przy Placu (...) wdarł się na dach budynku Ministerstwa Gospodarki, a następnie wbrew żądaniu osoby uprawnionej, gmachu tego nie opuścił,

to jest o czyn z art. 193 k.k.

3. **M. S.**, syna D. i M., urodzonego (...) w B. (Słowacja)

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 listopada 2013 roku w W. przy Placu (...) wdarł się na dach budynku Ministerstwa Gospodarki, a następnie wbrew żądaniu osoby uprawnionej, gmachu tego nie opuścił,

to jest o czyn z art. 193 k.k.

orzeka:

I. w granicach zarzutu ustala, iż zarzucany oskarżonemu **A. N.** czyn polegał na wdarciu się w dniu 18 listopada 2013 roku w W., przy Placu (...) na dach Ministerstwa Gospodarki oraz ustala, iż społeczna szkodliwość tak opisanego czynu jest znikoma i postępowanie karne prowadzone przeciwko oskarżonemu A. N. umarza na podstawie art. 17 § 1 pkt. 3 k.p.k.;

II. w granicach zarzutu ustala, iż zarzucany oskarżonemu **G. D. W.** czyn polegał na wdarciu się w dniu 18 listopada 2013 roku w W., przy Placu (...) na dach Ministerstwa Gospodarki oraz ustala, iż społeczna szkodliwość tak opisanego czynu jest znikoma i postępowanie karne prowadzone przeciwko oskarżonemu G. D. W. umarza na podstawie art. 17 § 1 pkt. 3 k.p.k.;

III. w granicach zarzutu ustala, iż zarzucany oskarżonemu **M. S.** czyn polegał na wdarciu się w dniu 18 listopada 2013 roku w W., przy Placu (...) na dach Ministerstwa Gospodarki oraz ustala, iż społeczna szkodliwość tak opisanego czynu jest znikoma i postępowanie karne prowadzone przeciwko oskarżonemu **M. S.** umarza na podstawie art. 17 § 1 pkt. 3 k.p.k.;

IV. na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. określa, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 966/13

UZASADNIENIE

A. N., G. D. W. oraz M. S. zostali oskarżeni o to, że w dniu 18 listopada 2013 roku w W. przy Placu (...) wdarli się na dach budynku Ministerstwa Gospodarki, a następnie wbrew żądaniu osoby uprawnionej, gmachu tego nie opuścili, tj. o czyny z art. 193 k.k.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 listopada 2013 r. ok. godz. 06:30 A. S., zatrudniony w Ministerstwie Gospodarki na stanowisku głównego specjalisty-koordynatora ochrony, otrzymał informację od pracownika Agencji Ochrony (...), że coś dzieje się przy budynku Ministerstwa od strony ul. (...). A. S. opuścił gmach Ministerstwa i udał się w kierunku ul. (...), gdzie zauważył czerwony samochód, przypominający wóz strażacki, o numerze rejestracyjnym (...) (D), z drabiną, która w tym momencie była podnoszona i wysuwana w kierunku dachu siedziby Ministerstwa. A. S. zauważył także kilka osób, wspinających się po drabinie i wchodzące na dach. Łącznie na dachu znalazło się ok. 30 osób, w tym A. N., G. D. W. (obywatele W.) i M. S. (obywatel Słowacji). Drzwi prowadzące z wnętrza budynku na dach zostały zablokowane. Ok. 30-40 osób stało przy pojeździe. Grupa osób usiłowała także zasłonić kamery monitoringu. Osoby te należały do organizacji (...), którzy przygotowywali protest związany z odbywającą się w tych dniach w W. konferencją klimatyczną. **Dowód:** wyjaśnienia A. N. – k. 52, 54-55, zeznania R. G. – k. 6-7, zeznania A. S. – k. 46-47, 101-102, zeznania I. J. – k. 2 (X K 967/13), zeznania M. M. (3) – k. 8 (X K 968/13), kserokopia dowodu osobistego A. N. – k. 8, kserokopia dowodu osobistego G.'ego D. W. – k. 3 (X K 967/13), kserokopia dowodu osobistego M. S.'ego – k. 20 (X K 968/13).

A. S. podszedł do osób stojących przy pojeździe i kazał im opuścić teren Ministerstwa Gospodarki, najpierw w języku polskim, a następnie języku angielskim. Osoby zebrane przy pojeździe nie wykonały polecenia, stworzyły natomiast kordon uniemożliwiający A. S. dostęp do samochodu. Ze względu na hałas wywołany pracą silnika samochodu oraz wysokość, A. S. nie kierował wezwań do opuszczenia gmachu wobec osób wchodzących na dach Ministerstwa. A. S. zwrócił się wówczas do jednego z pirotechników, z którymi wcześniej kontrolował gmach Ministerstwa, z prośbą o wezwanie Policji. **Dowód:** wyjaśnienia A. N. – k. 52, zeznania A. S. – k. 46-47, 48, 101-102.

Następnie A. S. otrzymał informację, że grupa osób wchodzi na dach budynku Ministerstwa Gospodarki od strony Placu (...) oraz, że zablokowane zostały główne drzwi wejściowe do budynku od strony Placu za pomocą dwóch łańcuchów metalowych. Drzwi nie były spięte na sztywno, istniała między nimi luka, która umożliwiła A. S. przecięcie łańcuchów nożycami do przecinania metalu. **Dowód:** zeznania A. S. – k. 46-47, 101-102.

Po przybyciu Policji podjęto próbę wejścia na dach, ale stwierdzono, że drzwi są zablokowane z zewnątrz. Po konsultacjach A. S. i administrator budynku A. R. wydali zezwolenie Policji na wyważenie drzwi na dach. O godz. 09:10 Policja wyważyła drzwi i weszła na dach budynku. Osoby przebywające na dachu zachowywały się spokojnie i wykonywały polecenia interweniujących funkcjonariuszy. A. N., G. D. W. i M. S. zostali zatrzymani przez Policję. Nie stwierdzono u nich obecności alkoholu w wydychanym powietrzu. **Dowód:** zeznania R. G. – k. 6-7, 54, zeznania A. S. – k. 46-47, 101-102, zeznania I. J. – k. 2 (X K 967/13), 55, zeznania M. M. (3) – k. 8 (X K 968/13), 55, protokół zatrzymania A. N. – k. 2, protokół przeszukania A. N. – k. 4-5, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości A. N. – k. 9, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości G.'ego D. W. – k. 4 (X K 967/13), protokół przeszukania G.'ego D. W. – k. 7-8 (X K 967/13), protokół zatrzymania G.'ego D. W. – k. 9 (X K 967/13), protokół zatrzymania M. S.'ego –

k 3 (X K 968/13), protokół badania stanu trzeźwości M. S.'ego – k. 5 (X K 968/13), protokół przeszukania M. S.'ego – k. 6-7 (X K 968/13).

A. N., G. D. W. i M. S. nie byli dotychczas karani. **Dowód:** karta karna A. N. – k. 12, karta karna G.'ego D. W. – k. 6 (X K 967/13), karta karna M. S.'ego – k. 25 (X K 968/13).

Przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym A. N. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 19-23).

Przesłuchany w toku postępowania sądowego A. N. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Oświadczył, że odpowiadać będzie tylko na pytania obrońcy. Odpowiadając na pytania obrońcy oskarżony A. N. wyjaśnił, że w dniu 18 listopada 2013 r. nie wdarł się do Ministerstwa Gospodarki, wcześniej nie znajdował się w budynku. Wyjaśnił, że nie słyszał wcześniej, aby ktoś wzywał go do opuszczenia budynku. Oświadczył, że organizacja (...) chce zwrócić uwagę ludzi na takie wydarzenia, które mają wpływ na życie zwykłych ludzi i decyzje podejmowane nad ich głowami o których nie koniecznie są informowani (k. 52).

W dalszej części postępowania sądowego oskarżony A. N. oświadczył, że w W. odbywa się konferencja klimatyczna, gdzie decydenci podejmują ważne decyzje w zakresie materiału opałowych, głównie wykorzystania węgla kamiennego. Oskarżony oświadczył, że jednym z głównych celów jego organizacji jest zwrócenie uwagi przywódców tych państw, jak i obywateli tych państw, na fakt, że w interesie naszego pokolenia i przyszłych pokoleń użycie materiału opałowych takich jak węgiel kamienny jest ograniczenie takich materiałów i zwiększenie wykorzystania źródeł energii odnawialnej (k. 54-55).

Oskarżony G. D. W. przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k. 22-23 akt X K 967/13).

W toku postępowania przed Sądem oskarżony G. D. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k. 52-53).

Oskarżony M. S. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k. 17-18 akt X K 968/13).

Przesłuchany w toku postępowania sądowego M. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień i oświadczył, że będzie odpowiadał tylko na pytania obrońcy. Odpowiadając na pytania obrońcy oskarżony M. S. wyjaśnił, że nie wdarł się w dniu 18 listopada do budynku Ministerstwa. Odmówił odpowiedzi na pytanie z jakiego powodu znalazł się na dachu Ministerstwa (k. 53).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych, w których zaprzeczali swojemu wtargnięciu na dach gmachu Ministerstwa Gospodarki i nie przyznawali się do winy uznając, że stanowiło to przyjętą przez oskarżonych linię obrony. Zaprzeczały im także zeznania R. G., I. J. i M. M. (3), którzy zatrzymali oskarżonych na dachu budynku Ministerstwa. Sąd dał natomiast wiary wyjaśnieniom A. N. w tej części, w jakiej opisywał on powody działań podejmowanych przez organizację (...), do której oskarżony należał (k. 52, 54-55). Na wiary zasługiwały również te wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazał on, iż nie słyszał kierowanych do niego wezwań opuszczenia budynku, co znajduje potwierdzenie w zeznaniach A. S. (k. 47, 102), R. G. (k. 54), I. J. (k. 55) i M. M. (4) (k. 55).

Sąd dał wiary zeznaniom świadków R. G. (k. 6-7, 54), I. J. (k. 2 akt sprawy X K 967/13, k. 55 akt sprawy X K 966/13), M. M. (3) (k. 8 akt sprawy X K 968/13, k. 55 akt sprawy X K 966/13) oraz A. S. (k. 46-47, 48, 101-102), gdyż były one logiczne, spójne i nawzajem ze sobą korespondujące. Sąd dał także wiary dołączonym do akt sprawy dokumentom urzędowym, gdyż sporządzone zostały one przez uprawnione organy, w prawem przewidzianej formie.

Odpowiedzialności z art. 193 k.k. podlega, kto wdzierają się do cudzego domu, mieszkania, lokalu, pomieszczenia albo ogrodzonego terenu albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza. Przed „wdarcie się” należy rozumieć przełamanie, przy wkroczeniu do miejsc wskazanych w przepisie, nie tyle przeszkody fizycznej, lecz woli osoby uprawnionej, przy czym brak zgody osoby uprawnionej nie wymaga żadnego usprawiedliwienia dodatkowymi okolicznościami (patrz: Andrzej Zoll (w:) Andrzej Zoll (red.), „Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k.”, wyd. II, Zakamycze 2006). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 marca 1990 r. (sygn. V KZP 33/89) pokrzywdzonym przestępstwem z art. 171 § 1 k.k. z 1969 r. (odpowiednik obecnego art. 193 k.k.) może być także osoba prawna, instytucja państwowa lub społeczna, choćby nie miała osobowości prawnej.

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona czynu określonego w art. 193 k.k. Nie ulega wątpliwości, iż wejście przez nich na dach gmachu Ministerstwa Gospodarki należy rozumieć jako „wdarcie się” w rozumieniu art. 193 k.k., gdyż nastąpiło one przy braku zgody osoby uprawnionej do dysponowania danym miejscem. O braku tej zgody w ocenie Sądu jednoznacznie świadczy fakt, iż celem usunięcia oskarżonych z dachu budynku została wezwana Policja.

Sąd zmienił jednak opis czynu zarzucanego oskarżonym, eliminując z niego nieopuszczenie gmachu wbrew żądaniu osoby uprawnionej. Z zeznań A. S. (k. 47, 102) wprost wynika, że wzywał osób znajdujących się na dachu do opuszczenia gmachu Ministerstwa. Również z zeznań funkcjonariuszy Policji R. G. (k. 54), I. J. (k. 55) i M. M. (4) (k. 55) wynika, że nie słyszeli oni, aby do oskarżonych kierowane były wezwania do opuszczenia dachu. Również oskarżony A. N. wyjaśnił (k. 52), że nie słyszał, aby kierowane były doń wezwania opuszczenia gmachu Ministerstwa.

W ocenie Sądu świadczy to o tym, że nie wystąpiło w przedmiotowej sprawie żądanie osoby uprawnionej w rozumieniu art. 193 k.k., stąd też Sąd zmienił opis czynu zarzucanego oskarżonym w ten sposób, iż ustalili, że polegał on na wdarciu się w dniu 18 listopada 2013 r. w W. przy Placu (...) na dach Ministerstwa Gospodarki.

Wina oskarżonych również nie budzi wątpliwości Sądu. Oskarżeni są osobami dorosłymi i w pełni poczytalnymi. Nie zachodzą wobec nich określone w k.k. okoliczności wyłączające winę, a w konkretnej sytuacji można było w ocenie Sądu wymagać od oskarżonych zachowania zgodnego z prawem. Ich rozwój intelektualny, emocjonalny i społeczny wskazuje, że rozpoznawali oni znaczenie dokonywanych przez siebie czynów.

Pomimo jednak wypełnienia przez oskarżonych znamion czynu opisanego w art. 193 k.k. oraz przypisaniu im winy, w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzi negatywna przesłanka procesowa w postaci znikomej społecznej szkodliwości czynu (art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.).

Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczność popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Dobrem chronionym przez art. 193 k.k. jest wolność jednostki (a także jak wyżej wskazano instytucji państwowej) od naruszeń jej prawa do decydowania o tym, kto może przebywać w miejscach, w których jednostka ta jest gospodarzem (patrz: Andrzej Zoll (w:) Andrzej Zoll (red.), „Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k.”, wyd. II, Zakamycze 2006). Uznać należy, iż dobro posiada wielką wartość, zatem rodzaj naruszonego dobra świadczy na niekorzyść oskarżonych. Na niekorzyść oskarżonych przemawiać także będzie okoliczność, iż działali oni w bezpośrednim zamiarze wdarcia się na dach gmachu Ministerstwa (czyli zgodnie z art. 9 § 1 k.k. chcieli popełnić przestępstwo).

Na korzyść oskarżonych świadczyć natomiast będzie fakt, że swoim działaniem nie wyrządzili żadnej szkody. Wskazać należy, iż oskarżeni wtargnęli jedynie na dach budynku, a ich zachowanie w żaden sposób nie zakłóciło prawidłowego funkcjonowania Ministerstwa Gospodarki, ani nie stworzyło zagrożenia dla osób przebywających w budynku.

Ponadto oskarżeni, co wynika z zeznań interweniujących funkcjonariuszy Policji, w trakcie zatrzymania zachowywali się spokojnie i wykonywali polecenia funkcjonariuszy, swoim zachowaniem w żaden sposób nie utrudniając przeprowadzenia interwencji. Stwierdzić więc należy, iż sposób i okoliczności popełnienia czynu również świadczą na korzyść oskarżonych.

Na ich korzyść przemawiała także motywacja ich działania, jaką było jedynie zwrócenie uwagi na stanowisko zajmowane przez ich organizację wobec odbywającego się w tych dniach w W. szczytu klimatycznego. Motywacją oskarżonych nie była chęć zajęcia gmachu Ministerstwa Gospodarki lub chęć jego zniszczenia bądź uszkodzenia.

Wobec powyższego w ocenie Sądu stwierdzić należy, iż stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonych należy uznać za znikomy. Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy społeczna szkodliwość czynu jest znikoma. Art. 414 § 1 zd. 1 k.p.k. stanowi, że w razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie, sąd wyrokiem umarza postępowanie.

Kierując się treścią wskazanych wyżej przepisów Sąd umorzył postępowanie wobec A. N., G.'ego D. W. i M. S.'ego.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 632 pkt 2 k.p.k. przewidujący, że w razie umorzenia postępowania koszty procesu w sprawach z oskarżenia publicznego ponosi Skarb Państwa, z wyjątkiem należności z tytułu udziału adwokata lub radcy prawnego ustanowionego w charakterze pełnomocnika przez pokrzywdzonego, oskarżyciela posiłkowego, powoda cywilnego albo inną osobę, a także z tytułu obrony oskarżonego w sprawie, w której oskarżony skierował przeciwko sobie podejrzenie popełnienia czynu zabronionego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.